

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 27-1-19

Col·lecta:..... 125,94
Caixetes ciris 46,44
Caixetes Càritas:..... 7,00
Caixetes.....8,35

Diumenge V Durant l'any C, 10 de febrer de 2019.

Is 6,1-2a,3-8 / Sl 137 / 1Co 15,1-11 / Lc 5,1-11

Enterraments

El dissabte dia 26 de gener vam acompanyar amb la nostra pregària la família de Vicente Asensio Guilén, de 85 anys.

I dimarts passat, dia 29, va tenir lloc la celebració exequial d'Ana-Maria Alonso Gerez, de 82 anys.

Reunió del grup de celebracions

El grup de celebracions es reunirà el proper divendres, dia 8, a dos quarts de 9 del vespre, als locals de la parròquia. En aquesta reunió es començarà a preparar el temps de Quaresma. Al final de la reunió hi haurà un espai per compartir alguna cosa de menjar.

Diumenge que ve, col·lecta per a Mans Unides

Diumenge que ve, 10 de febrer, es farà la col·lecta per a Mans Unides. El que es reculli a les parròquies de l'arxiprestat del Maresme anirà

destinat a finançar un programa de formació de professors de secundària a Jasikan (Ghana), que té un pressupost que supera els 43.000 euros.

Per a molts ets un destorb

Jesús,
t'has fet solidari de la humanitat i has passat per la terra fent el bé i proclamant la bona nova de l'amor. Has alliberat els qui sofrien físicament o moralment i has donat dret de ciutadania als marginats. Tu encarnes el missatge salvador de Déu i ets l'expressió del seu amor incondicional i etern. Sembla estrany que, des del primer moment, molts s'hagin esforçat per fer-te fora de la societat i, fins i tot, han intentat fer-te desaparèixer. Malgrat tot, tu, l'amic fidel i solidari, continues present en el món com a força salvadora, portadora de vida eterna i de felicitat. La tasca no t'ha estat fàcil i em demanes la meua ajuda per continuar la missió de construir, dia rere dia, un món segons els criteris del Regne: un món de justícia, de pau i de llibertat, on ens estimem els uns als altres, com el Pare i tu ens heu estimat i ens estimeu.

Josep Codina

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

3 de febrer del 2019 Núm. 782

Diumenge IV Durant l'Any C

“Cap profeta és ben rebut al seu país”

Natzaret era un petit poble perdut entre muntanyes, on tothom coneixia Jesús. Quan es presenta entre els seus, com enviat de Déu, per ajudar els pobres i els marginats, la gent no en té prou. Reclamen miracles, com els que feia a Cafarnaüm.

El que succeeix a Nazaret no és un fet aïllat. També avui a molts indrets, costa acceptar la dimensió profètica de Jesús. El rebuig que pateix quan es presenta com el profeta dels pobres, es repeteix en el cristianisme al llarg de la història.

Deu no s'ha encarnat en un sacerdot, consagrat a tenir cura del temple i ocupat en defensar l'ordre establert per la llei. Deu s'ha encarnat i revelat en un Profeta enviat per l'Esperit a anunciar a tots els pobles la “bona nova” del seu alliberament.

No podem descuidar la dimensió profètica que ens ha d'animar als seguidors de Jesús. Malgrat les grans manifestacions, que en aquest sentit s'han donat al llarg de la història, l'esperit profètic de l'església pateix avui dia un “refredament” que ens ha de fer reflexionar. Potser estem oblidant l'essència de l'evangeli: fer present el Regne de Déu en el nostre fer quotidià.

Quan només recitem la nostra fe i confessem Jesús com “Fill de Déu” o “Salvador del Món”, no estem acollint Jesús. Com diu J. A. Pagola, acollim Jesús quan el deixem penetrar en la nostra ànima, quan fem de les seves paraules una forma de vida, quan ens deixem transformar per la seva veritat.

Ens preocupa molt la manca de sacerdots i demanem vocacions per a què les comunitats de cristians no quedin desateses. Però, per què no demanem també a Déu que ens doni persones amb esperit profètic?

Una Església sense profetes, no corre el risc de caminar sorda a les trucades de Déu i de no adonar-se de la seva missió alliberadora?

Un cristianisme sense esperit profètic, no té el perill de quedar controlat per l'ordre, la tradició o la por a la novetat de Déu? Pensem-hi.

X_i_C

FULL INFORMATIU

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 1,4-5.17-19)

En temps de Josies, el Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: «Abans que et modelés a les entranyes de la mare ja et vaig conèixer; abans de néixer ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions. Ara, doncs, ceneix-te el vestit i vés a dir-los tot el que et manaré. No tinguis por d'ells, si no, seria jo, qui te'n faria tenir. Avui faig de tu una ciutat inexpugnable, una pilastra de ferro, una muralla de bronze que resistirà contra tot el país: contra els reis de Judà i els seus governants, contra els seus sacerdots i contra el seu poble. T'assaltaran però no et podran abatre, perquè jo et faré costat per alliberar-te. Ho diu l'oracle del Senyor.»

Salm responsorial [Sl 70,1-2, 3-4a.5-6ab.15ab i 17]

En vós m'emparo, Senyor, / que no en tingui un desengany. / Deslliureu-me, traieu-me del perill, / vós que sou bo; escolteu i salveu-me.

Sigueu el meu castell de refugi, / la meva roca salvadora. / Déu meu, traieu-me de les mans de l'injust.

Vós sou la meva esperança, Déu meu, / he confiat en vós, Senyor, des de petit. / Vós em traguéreu de les entranyes de la mare, / acabat de néixer em vaig emparar en vós.

D'un cap a l'altre del dia els meus llavis / diran a tothom com m'ajudeu; / m'instruïu, Déu meu, des de petit, / i encara avui us proclamo admirable.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,31-13,13)

Germans, el qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar llenguatges misteriosos s'acabarà, que el do de conèixer també serà

inútil. Els dons de conèixer o de profecia que ara posseïm són incomplets; el dia que ho coneixerem tot, allò que era incomplet ja no tindrà utilitat. Quan jo era un nen, parlava com els nens, sentia com els nens raonava com els nens; però d'ençà que sóc un home, ja no m'és útil el que és propi dels nens. De moment coneixem com si hi veiéssim poc clar una imatge reflectida en un mirall; després hi veurem cara a cara. De moment conec només en part; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant la fe, l'esperança i l'amor subsisteixen tots tres, però, de tots tres, l'amor és el més gran.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 4,21-30)

En aquell temps, Jesús, a la sinagoga de Natzaret, començà així la seva explicació: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esclatadura.» Tothom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: «No és el fill de Josep, aquest?» Jesús els digué: «De segur que em retraureu aquesta dita: "Metge, cura't tu mateix": hem sentit dir el que has fet a Cafar-naüm; fes-ho també aquí, al poble dels teus pares.»

Però ell afegí: «Us ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un leprós de Síria.»

En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga, indignats, es posaren a peu dret, el tragueren del poble i el dugueren cap a un cingle de la muntanya on hi havia el poble per estimbar-lo. Però ell se n'anà passant entremig d'ells.

"Si no hi ha causes grans la vida no té sentit"

Pere Casaldàliga